

tur, at der tabes meget betydelige Beløb for Statskassen derigennem. Jeg skal ikke komme ind paa hele dette Problem ved denne Lejlighed, men kun paapege, at man med ganske det samme Ræsonnement, som det ærede Medlem anvendte, vilde kunne stille Forslag om Forbud imod en Række danske Industrier, f. Eks. Gardinindustrien, som det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) nævnedes, og forskellige andre, og sige: Da de koste Statskassen saa og saa mange Penge, forbyde vi dem, og saa bliver det en overordentlig stor Gevinst for Statskassen og for Samfundet i det hele. Saa simpelt ligger dette Problem heller ikke for, og det er ganske klart, at hvis vi gik til Forbud imod Tobaksdyrkning her i Landet, vilde vi komme ind paa et Princip, som vi ikke kunde gennemføre synderlig videre. Med andre Ord, vi vilde behandle denne indenlandske Virksomhed efter væsentlig andre Principer end dem, vi sædvanlig anvende.

At Beskyttelsen inden Toldloven af 1908 i Virkeligheden ikke har været overvældende stor, viser sig ogsaa bedst derved, at Tobaksdyrkingen har staaet omtrent stille. Før Toldforhøjelsen i 1908 kom, var Tobaksdyrkingen noget, der omtrent ikke skiftede fra det ene Aar til det andet. Der kunde være smaa Variationer, men i det hele og store holdt den sig paa disse ganske enkelte Egne, hvor den fra gammel Tid hørte hjemme, og udbredte sig ikke. Derimod udbredte den sig i Virkeligheden efter Toldloven af 1908. Derfor har det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) ikke Ret i, at her kun er Tale om en rent teoretisk Frygt. Denne Frygt har praktisk vist sig begrundet derved, at i de Aar, der ere gaaede siden Vedtagelsen af Toldloven af 1908, er den indenlandske Tobaksdyrkning fordoblet, og det er ogsaa aldeles sikkert, det have vi Vidnesbyrd nok om, at indtil den Debat, der fandt Sted mellem det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) og mig i Efteraaret, var der Forberedelser i Gang forskellige Steder i Landet. i Retning af at udvide Tobaksdyrkingen. Jeg skal nævne, at Præstø Amts Landboforening, saa vidt mig bekendt, endogsaa har bevilget et Beløb til at støtte Tobaksdyrkingen indenfor Amtet, og lignende Planer have været oppe forskellige andre Steder, saa det er aldeles givet, at her var Tale om en betydelig Vækst i den indenlandske Produktion, en Vækst, som det var paa Tide at faa standset, hvis vi ikke vilde risikere et betydeligt større Tab

for Statskassen end det, der tidligere har været.

At Forbudstanken ikke er saa ideel, som det synes flere ærede Medlemmer, viser sig ogsaa derved, at man i England, hvor man som bekendt hylder meget frihandelsvenlige Toldprincipper, er gaaet fra Forbud over til indenlandsk Beskatning. Man har der erkendt, at der var noget uheldigt i at gribe ind med saa haard Haand fra Statens Side, at man ganske forbød en Virksomhed, som ellers kunde drives med rimelig Fordel fra de vedkommendes Side.

Det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) opfordrede Finansministeren til at gaa frem med Lempe, særlig med Hensyn til de Dispensationer, der kunde være Tale om at give. Det kan jeg forsikre det ærede Medlem skal ske. Det hele Grundsynspunkt, her er anvendt, er jo netop dette ikke at komme til at ramme for haardt, ikke at komme til at stille de vedkommende ugunstigere, end de vare før Toldloven af 1908. Man kan føle sig ganske overbevist om, at i den Aand, i hvilken Loven er konciperet, vil den ogsaa blive ført igennem.

N. C. Christensen: Det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendens) gjorde opmærksom paa, at det var uheldigt at komme ind paa Beskyttelseslovgivning, og at naar man først var kommen ind derpaa, var det vanskeligt at komme bort derfra igen. Det er fuldstændig rigtigt; er man først kommen ind paa en forhøjet Beskyttelse, er det meget vanskeligt at komme ned med den igen, det have vi set ved saa mange Lejligheder. Men det, der er anført bl. a. af det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen), at man har handlet i Uvidenhed eller Ubetænksomhed — det ærede Medlem sagde, at man ikke havde forudset det —, kan man ikke undskylde sig med her. Det blev nemlig under Debatten om den forhøjede Tobakstold adskillige Gange fremdraget, at man udsatte sig for at fremelske en forøget Produktion af Tobak herhjemme. Man har anført om Tobakstolden, at den ikke var en Beskyttelsestold, men en ren Finanstold, man dyrkede ikke i nogen væsentlig Udstrækning Tobak herhjemme, og det er jo rigtigt, at det ikke har været store Portioner, der ere blevne dyrkede her. Man vilde altsaa ved at lægge den forhøjede Told paa Tobakken opnaa en større Indtægt for Statskassen, men det er indlysende at naar man lægger en stor Told paa Ind-